

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamiehen sijainen Mikko Sarja

Esittelijä: Esittelijäneuvos Tapio Rätty

TOIMENPITEET JA KOHTELU NUORISOKODISSA

1 KANTELU

Kantelija arvosteli sijoituspaikkansa Nuorisokoti Jaloverson menettelyä hänen eristämisessään sekä muiden rajoitustoimenpiteiden käytössä. Kantelija kertoi huonerangaistuksista sekä muista rangaistuksista, jotka merkitsivät myös kantelijan yhteydenpidon estämistä.

2 SELVITYS

Salon kaupungin sosiaalipalveluiden johtaja antoi selvityksen. Selvitykseen oli liitetty lapsen asioista vastaavan sosiaalityöntekijän selvitys sekä Nuorisokoti Jaloverson selvitys. Selvityksen liitteenä oli lisäksi kantelijaa koskevia päätöksiä ja asiakirjamerkintöjä. Selvitykset ovat tämän päätöksen liitteenä.

3 RATKAISU

3.1 Sijaishuollon valvonta

3.1.1 Oikeudellisen arvioinnin lähtökohdat

Lastensuojelulain 49 §:n 2 momentin mukaan lapsen sijaishuolto voidaan järjestää perhehoitona, laitoshuoltona taikka muulla lapsen tarpeiden edellyttämällä tavalla. Sijaishuoltopaikan valinnassa tulee 50 §:n mukaan kiinnittää erityistä huomiota huostaanoton perusteisiin ja lapsen tarpeisiin sekä lapsen sisarusuhteiden ja muiden läheisten ihmissuhteiden ylläpitämiseen ja hoidon jatkuvuuteen.

Lastensuojelulain 24 §:n 1 momentin mukaan lapsen asioista vastaavan sosiaalityöntekijän on valvottava lapsen edun toteutumista. Lain 29 §:n 1 momentin mukaan lastensuojelua toteutettaessa lapsen asioista vastaavan sosiaalityöntekijän tai muun lastensuojelun työntekijän tulee tavata lapsi asiakassuunnitelmaan tarkemmin kirjattavalla tavalla riittävän usein henkilökohtaisesti. Lain 53 §:n 1 momentin mukaan lapsen asioista vastaavan sosiaalityöntekijän on huolehdittava siitä, että sijaishuollossa olevalle lapselle selvitetään hänen ikänsä ja kehitystasonsa mukaisella tavalla, miksi hänet on otettu huostaan sekä selostettava niitä toimia, joihin hänen asiassaan on ryhdytty tai joihin aiotaan ryhtyä. Saman pykälän 2 momentin mukaan lapselle on järjestettävä asiakassuunnitelmaan tarkemmin kirjattavalla tavalla riittävä mahdollisuus tavata henkilökohtaisesti hänen asioistaan vastaavaa sosiaalityöntekijää tai muuta lastensuojelun työntekijää muiden läsnä olematta

ja keskustella häntä itseään ja sijaishuollon toteuttamista koskevista asioista.

Lastensuojelulain 79 §:n 1 momentin mukaan lapsen sijoittaneen kunnan tehtävänä on valvoa, että lapsen sijoitus perhehoitoon tai laitoshuoltoon toteutuu tämän lain mukaisesti ja lapsi saa sijoituksen aikana ne tarvitsemansa palvelut ja tukitoimet, jotka sijoituskunnan on 16 b §:n mukaisesti järjestettävä.

Edellä todetun perusteella sijoitetulla lapsella on sijaishuollon aikana oikeus saada sijaishuoltopaikassa hänen tarpeidensa mukaista hoitoa ja huolenpitoa. Sijaishuollosta vastuussa olevan kunnan on sijaishuoltopaikkaa valitessaan ja sijaishuoltoa järjestettäessä kiinnitettävä erityistä huomiota huostaanoton tarkoituksen toteuttamiseen eli siihen, että sijaishuoltopaikassa järjestettävät palvelut, kasvatus ja huolenpito vastaavat niihin ongelmiin ja lapsen hoidon ja huolenpidon tarpeisiin, jotka ovat olleet huostaanoton perusteena.

Lapsen sijaishuollosta vastuussa olevan kunnan on arvioitava edellä sanotun mukaisesti sijoituksen aikana koko ajan siitä, vastaako lapselle annettu sijaishuoltopaikka hänen tarpeisiinsa. Sijoituksen aikana sijaishuollon valvonnasta ja sijaishuoltopaikan järjestämisen hoidon ja huolenpidon laadun seurannasta vastaa käytännössä lapsen asioista vastaava sosiaalityöntekijä.

Sosiaalityöntekijä valvoo sijaishuollon tosiasiallista järjestämistä, ja erityisesti hänen tehtäviinsä kuuluu valvoa lapseen kohdistettujen rajoitustoimenpiteiden käyttöä sekä sijaishuoltopaikan kasvatustapahtumia ja käytäntöjä. Tässä tarkoituksessa sosiaalityöntekijän on varmistettava, että lasta kohdellaan asianmukaisesti ja siten kuin lainsäädäntö edellyttää. Tämän takia lastensuojelua toteutettaessa lapsen asioista vastaavan sosiaalityöntekijän tulee tavata lapsi riittävän usein henkilökohtaisesti. Tapaamisten yhteydessä sijoitetulle lapselle on aina järjestettävä myös mahdollisuus tavata sosiaalityöntekijää muiden läsnä olematta sekä keskustella itseään ja sijaishuollon toteuttamista koskevista asioista sosiaalityöntekijänsä kanssa.

Lapsen henkilökohtainen tapaaminen ja hänen kuulemisensa sekä muu keskinäiseen vuorovaikutukseen perustuva havainnointi ovat aivan välttämätön osa lapsen kohtelun asianmukaista valvontaa. Tapaamisten tai yhteydenottojen järjestämistä ei voida toteuttaa pelkästään sillä tavoin, että sosiaalityöntekijä antaa lapselle omat yhteystietonsa. Tapaamisten järjestäminen ei voi jäädä myöskään yksinomaan lapsen omien yhteydenottojen varaan, vaan sosiaalityöntekijän on oltava asiassa oma-aloitteinen.

Sosiaalityöntekijän tehtävänä on pyrkiä osallistamaan lasta hänen omissa asioissaan. Tähän kuuluu olennaisena osana se, että lapsi sijoituspaikassaan kokee tulevaisuutensa kuulluksi ja kuunnelluksi. Lapsen tulee voida uskaltaa esittää omia mielipiteitään, myös siinä tapauksessa, että ne ovat sijaishuollon järjestäjää tai sen toteuttajaa arvostelevia tai

moittivia. Mikäli lapsi tuo esiin sijaishuoltoonsa liittyviä epäkohtia, sosiaalityöntekijän tulee välittömästi selvittää lapsen sijaishuoltopaikan kanssa.

3.1.2 Kantelijan tapaaminen osana valvontaa

Saamani selvityksen mukaan kantelija on sijoitettu Jaloversoon 27.12.2017. Kantelijaa on tavattu Jaloverossa 21.2.2018, Salossa 23.5.2018, edelleen Jaloversossa 26.9.2018 ja Salossa 22.10.2018. Oikeusasiamiehen selvityspyynnön johdosta kantelijaa tavattiin 22.11.2018. Sosiaalityöntekijä on selvityksen mukaan ollut puhelimitse yhteydessä kantelijaan neljä kertaa.

Saamani selvityksen perusteella katson, että kantelijaa on tavattu siten, kuin lastensuojelulaissa on edellytetty. Korostan tässä yhteydessä vielä yleisesti, että sijaishuollossa vastuussa oleva viranomaisen on välittömästi ryhdyttävä toimenpiteisiin, jos lapsi kertoo kokeneensa epäoikeudenmukaista, epäasiallista tai lainvastaista kohtelua sijoituspaikassaan. Asiaa on ryhdyttävä riittävästi selvittämään ottaen selvityksessä huomioon lapsen etu, hänen mielipiteensä ja käsityksensä. Tarvittaessa on ryhdyttävä riittäviin toimiin laadultaan hyvän sijaishuollon järjestämiseksi.

3.2 Rajoitustoimenpiteet ja niiden valvonta

3.2.1 Lähtökohtia

Lastensuojelulain 11 luvussa säädetään erikseen rajoitustoimenpiteistä sekä niiden käyttämisen edellytyksistä. Lastensuojelulain mukaisten rajoitustoimenpiteiden käyttäminen tarkoittaa myös lapsen perustuslaissa ja ihmisoikeussopimuksissa turvattujen perus- ja ihmisoikeuksien rajoittamista. Rajoitustoimenpiteillä puututaan muun muassa lapsen henkilökohtaiseen vapauteen ja koskemattomuuteen (perustuslain 7 §), yksityiselämän ja perhe-elämän suojaan (perustuslain 10 §), sananvapauteen (perustuslain 12 §), omaisuuden suojaan (perustuslain 15 §) sekä lapsen sivistyksellisiin oikeuksiin (perustuslain 16 §).

Lastensuojelulain 58 §:n 1 momentin mukaan sijoitetun lapsen hoidossa, kasvatuksessa ja kasvuolojen järjestämisessä tulee noudattaa, mitä lapsen huollosta ja tapaamisoikeudesta annetun lain 1 §:ssä on säädetty. Lapsen hoito ja kasvatusta on järjestettävä ja lasta kohdeltava siten, että hänen yksityisyytään kunnioitetaan.

Lapsen huostaanotto ja sijaishuoltoon sijoittaminen ei ole lapselle rangaistus, vaan lastensuojelun tarkoituksena on suojella lasta ja samalla turvata lapselle mahdollisimman tavallinen lapsuus ja nuoruus. Laitoksessa annettavan hyvän kasvatuksen tulee olla yleisesti hyväksyttävää, siis sellaista, joka täyttää ne kriteerit, jotka yhteiskunnassa on yleisesti asetettu hyvälle ja tavanomaiselle kasvatukselle. Kasvatuksen ja siihen liittyvien rajojen tulee olla yksittäisen lapsen kannalta objektiivisesti hyväksyttäviä ja puolustettavia. Lastensuojelulain säännökset eivät anna laitokselle oikeutta käyttää epäasiallisia, perusteettomia tai mielivaltaisia kasvatuskeinoja.

Totean vielä, että laitoksen säännöillä, vaikka lastensuojelun asiakas eli lapsi tai hänen huoltajansa ne hyväksyisikin, ei voida mennä pidemmälle kuin lastensuojelulaki oikeuttaa. Kasvatukseen liittyvillä säännöillä ja rajojen asettamisella edistetään lapsen turvallisuutta, terveyttä ja kehitystä. Laitoksen sääntöjen ja niiden käytännön toteuttamisen tulee tukea ja edistää laadultaan hyvää hoitoa, kasvatusta ja kuntoutusta.

Kuten olen edellä todennut, lapsen asioista vastaavan sosiaalityöntekijän kuuluu valvoa sijaishuollon laatua sekä sijaishuoltopaikan kasvatusmenetelmiä sekä rajoitustoimenpiteiden käyttöä.

3.2.2 Eristäminen

Arvioinnin lähtökohdat

Lastensuojelulain 70 §:n 1 momentin mukaan lapsi saadaan eristää laitoksen muista lapsista, jos hän käyttäytymisensä perusteella on vaaraksi itselleen tai muille taikka jos eristäminen on muusta erityisen perustellusta syystä lapsen hengen, terveyden tai turvallisuuden kannalta välttämätöntä. Eristämistä ei saa määrätä laajempaan eikä pidemmäksi ajaksi kuin lapsen hoito välttämättä vaatii. Eristämistä ei saa jatkaa yhtäjaksoisesti yli 24 tuntia tekemättä siitä uutta päätöstä. Eristäminen on lopetettava heti, kun se ei enää ole välttämätöntä.

Lastensuojelulain 64 §:n mukaan laitoshuoltona järjestettävän sijaishuollon aikana lapseen saa 65–73 §:n nojalla kohdistaa rajoitustoimenpiteitä vain siinä määrin kuin sijaishuoltoon johtaneen päätöksen tarkoituksen toteuttaminen, lapsen oma tai toisen henkilön terveys tai turvallisuus taikka muun mainituissa säännöksissä säädetyn edun turvaaminen välttämättä vaatii. Toimenpiteet on toteutettava mahdollisimman turvallisesti ja lapsen ihmisarvoa kunnioittaen.

Eristämistä ei siten saa edellä säädetty suhteellisuusperiaate huomioon ottaen jatkaa kauemmin, kuin lapsen hoito välttämättä vaatii. Ennen lapsen eristämistä tulee jokaisessa tilanteessa erikseen harkita, mikä vaikutus toimenpiteellä on lapsen hoitoon ja huolenpitoon. Eristämisen sijasta on suhteellisuusperiaatteen johdosta aina ensin mietittävä muita lievempiä keinoja. Eristämistä ei voida milloinkaan käyttää kasvatuksellisilla perusteilla eikä seuraamuksena lapsen käyttäytymisestä. Eristäminen voi olla kielletyllä tavalla rangaistusluonteista esimerkiksi silloin, kun lapsi palaa karkumatkalta laitokseen rauhallisena ja joutuu silti eritykseen. Eristämisen tavoitteena on toisaalta suojella lasta omalta itseltään, toisaalta suojella muita laitoksessa olevia lapsia tai henkilökuntaa. Esimerkiksi lapsen rauhattomuus, sekavuus tai äänekkyys ei sellaisenaan siis oikeuta eristämiseen. Lapsen käyttäytymiseen tulee liittyä muihin kohdistuvaa vaaraa tai vastaavasti välitön vaara siitä, että lapsi itse joutuu tällaisen häiriköinnin vuoksi muiden lasten väkivallan kohteeksi. Eristämisen perusteena ei voi olla missään tilanteessa lapsen kiinnittyminen sijaishuoltopaikkaansa.

Lastensuojelulain 74 §:n 1 momentin mukaan lain 65–70 §:ssä tarkoitettujen rajoitustoimenpiteiden käytön seurannan ja valvonnan turvaamiseksi on lastensuojelulaitoksen asianmukaisesti kirjattava käyttäjänsä rajoitustoimenpiteet. Kirjaamisen tulee sisältää rajoitustoimenpiteen kuvaus, toimenpiteen peruste ja kesto, toimenpiteestä päättäneen, sen käytännössä toteuttaneen ja siinä läsnä olleen henkilön nimi sekä tarvittaessa 66 §:n 1 momentissa ja 67 §:n 3 momentissa tarkoitettu erityinen syy. Lisäksi on mainittava toimenpiteen mahdollinen vaikutus hoito- ja kasvatussuunnitelmaan. Kirjaamisessa on myös mainittava, miten lasta on kuultu ennen rajoitustoimenpiteestä päättämistä tai sen toteuttamista ja lapsen mielipide asiasta. Kirjaamisten sisältö on lähetettävä tiedoksi 13 b §:ssä tarkoitetulle lapsen asioista vastaavalle sosiaalityöntekijälle kuukausittain. Kirjaamisen sisällöstä voidaan tarvittaessa säätää tarkemmin sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön asetuksella.

Kantelijan eristäminen

Kantelija kertoi kirjoituksessaan ja myös sosiaalityöntekijöille, että hänet oli useaan eri otteeseen eristetty ja ennen eritystä riisutettu.

Nuorisokoti Jaloverso toimitti minulle kantelijaa koskevat rajoituspäätökset. Toisessa eristämispäätöksessä kantelija oli eristetty omaan huoneeseensa ja toisessa laitoksen turvahuoneeseen. Eristämiseen liittyvissä päätöksissä ei ole asianmukaisia kirjausmerkintöjä eristämisen seuraamisesta. Tältä osin Jaloverson Nuorisokoti on laiminlyönyt lastensuojelulain 74 §:ssä ilmenevän velvollisuutensa kirjata asianmukaisesti rajoitustoimenpiteet ja niiden seurannan. Mielestäni sosiaalityöntekijän olisi tullut kiinnittää huomiota näihin puutteisiin.

3.2.3 Henkilöntarkastus eristämisen yhteydessä

Henkilöntarkastuksesta on säädetty lastensuojelulain 66 §:ssä. Säännöksen mukaan, jos on perusteltua syytä epäillä, että lapsella on vaatteissaan tai muutoin yllään 65 §:n 1 momentissa tarkoitettuja aineita tai esineitä, hänelle saadaan asian tutkimiseksi tehdä henkilöntarkastus.

Henkilöntarkastuksen tekeminen edellyttää aina yksittäistapauksellista harkintaa ja säännöksessä tarkoitettua edellytyksen ”perusteltua syytä epäillä” täyttymistä. Tämä peruste on jokaisella kerralla kirjattava rajoitustoimenpidettä koskeviin asiakirjoihin siten, kuin lastensuojelulain 74 §:ssä erikseen säädetään.

Henkilöntarkastusta koskeva säännös ei oikeuta lapsen riisuttamiseen.

Jaloverson antamassa selvityksessä ei ole otettu kantaa riisuttamiseen. Erään toisen Jaloverson sijoitetun lapsen kanteluasiassa kuitenkin ilmeni, että alasti riisuttamisesta on laitoksessa luovuttu

heinä–elokuun 2018 jälkeen.

Sosiaalityöntekijän selvityksen mukaan riisuttaminen ei käy ilmi Jaloversossa tehdyistä henkilöntarkastuksista tai muistakaan asiakirjoista. Salon sosiaalitoimen selvityksestä ilmenee, että rajoitustoimenpiteitä on valvottu jälkikäteen lähinnä vain arvioimalla rajoituspäätöksiä.

Selvityksen mukaan ”rajoituspäätökset ovat olleet asianmukaisesti, joskin lyhyesti kirjattuja”. Selvityksessä on todettu seuraavaa: ”Sosiaalityöntekijä on arvioinut rajoituspäätösten kuvauksia ja laitoksen henkilökunnan kanssa käytyjen keskustelujen perusteella, että rajoitustoimenpiteitä on käytetty tarpeen mukaan tilanteessa, joissa on ollut tarkoitus pitää huolta siitä, ettei kantelija vaaranna omaa tai muiden henkeä tai turvallisuutta. Sosiaalityöntekijän näkemyksen mukaan kantelijan sijaishuollon toteuttamisen kannalta Jaloversossa tehdyt rajoituspäätökset ovat olleet perusteltuja.”

Saamani selvitys on tältä osin ristiriitainen ja puutteellinen. Tämän takia en pysty arvioimaan asiaa enemmälti.

Sosiaalityöntekijä toteaa selvityksensä lopuksi kuitenkin seuraavaa: ”Lukuisat kantelijan kokemat epäkohdat laitoksen arjen käytännöissä ovat tulleet kantelun myötä sosiaalityöntekijän tietoon. Sosiaalityöntekijällä on ollut vain vähän mahdollisuuksia olla mukana laitoksen arjessa ja kuluneen vuoden aikana, eikä yhteistyö laitoksen henkilökunnan kanssa ole antanut syytä epäillä laitoksen toimintaa.”

Salon sosiaalipalveluiden johtajan selvityksessä todetaan seuraavaa: ”[Kantelija] on joutunut kokemaan asiatonta kohtelua ja kohtuuttomia, lakiin perustumattomia seuraamuksia.”

3.2.4 Kantelijan puhelimen käyttö

Kantelija on kertonut, että häneltä oli otettu puhelin rangaistuksena pois tai rajoitettu sen käyttöä. Siltä osin, kuin asiassa on tehty yhteydenpidon rajoittamista koskeva päätös, on asiassa toimittu lain mukaisella tavalla. Kantelijalla on ollut mahdollisuus erikseen valittaa kyseisistä päätöksistä.

Yhteydenpidon rajoittamisesta säädetään lähemmin lastensuojelulain 62 §:ssä. Pykälän 1 momentissa säädetään yhteydenpidon rajoittamisen edellytyksistä. Pykälän 2 momentin mukaan saadaan 1 momentissa tarkoitettu edellytyksin rajoittaa lapsen oikeutta pitää yhteyttä läheisiinsä puhelimitse tai muita yhteydenpitolaitteita tai -välineitä käyttäen (2 kohta) ja ottaa rajoituksen ajaksi sijaishuoltopaikan haltuun lapsen hallussa olevat yhteydenpitoon käytettävät laitteet ja välineet tai rajoittaa niiden käyttöä (4 kohta).

Mikäli puhelimen käyttöä rajoitetaan, on asiasta tehtävä viime kädessä yhteydenpidon rajoittamista koskeva päätös.

Puhelin voidaan ottaa myös laitoksen haltuun lastensuojelulain 65 §:n 3 momentin mukaisella tavalla, mikäli puhelin haittaa lapsen sijaishuollon järjestämistä. Säännöksen mukaan laitoksen haltuun saadaan lisäksi ottaa lapsella olevat lapsen oman tai toisten lasten sijaishuollon järjestämistä tai laitoksen yleistä järjestystä todennäköisesti vakavasti haittaavat muut kuin 1 momentissa tarkoitetut aineet ja esineet. Haltuunotosta tekee päätöksen laitoksen johtaja tai hänen määräämänsä hoito- ja kasvatushenkilökuntaan kuuluva henkilö. Toimenpidettä ei saa jatkaa pidempään kuin se tässä momentissa tarkoitettua syystä ja lapsen hoidon ja kasvatuksen kannalta on välttämätöntä.

Minulle toimitetuissa selvityksissä ei ole otettu kantaa tähän kantelijan esiin tuomaan asiaan. Totean yleisesti seuraavaa.

Lähtökohtana lapsen oman puhelimen käytölle on se, että lapsi voi käyttää omistamaansa puhelinta ikä- ja kehitystasonsa mukaisesti samalla tavoin kuin lapset, jotka eivät ole sijoitettuna laitokseen. Lapsen omistamat tekniset laitteet, kuten puhelin, voidaan kuitenkin ottaa laitoksen haltuun esimerkiksi yöajaksi, mikäli puhelimen käytöstä aiheutuu lapsen kasvulle tai kehitykselle haittaa esimerkiksi siten, että lapsen uni häiriintyy eikä lapsi itse pysty kehotuksesta huolimatta rajaamaan puhelimensa käyttöä yöllä. Mikäli puhelimen käytöstä ei kuitenkaan aiheudu haittaa lapselle, ei silloin ole myöskään mitään kasvatuksellista perustetta puuttua sen käyttöön tai ottaa puhelinta haltuun varmuuden vuoksi, saati rangaistuksena.

3.2.5 Johtopäätöksen rajoitustoimenpiteiden valvonnasta

Lapsella on huostaanoton aikana oikeus saada sellaista sijaishuoltoa, jota hänen yksilölliset tarpeensa edellyttävät. Sijoitetulla lapsella on myös oikeus saada laadultaan hyvää sijaishuoltoa ja jos häneen kohdistuu rajoitustoimenpiteitä, pitää niiden olla lainmukaisia. Lapsen oikeusturva edellyttää myös, että rajoituksesta tehdään asianmukaisesti päätökset ja kirjausmerkinnät siten kuin lastensuojelulaissa on säädetty.

Katson saamani selvityksen perusteella, että Salon sosiaalitoimi ei ole valvonut rajoitustoimenpiteiden käyttöä riittävästi. En pidä riittävänä sitä, että rajoitustoimenpiteitä arvioidaan pelkästään tehtyjen päätösten perusteella. Sosiaalityöntekijän pitää arvioida päätösten lainmukaisuutta myös tarkastelemalla päätökseen liittyviä kirjausmerkintöjä sekä lapsesta laadittuja laitoksen ylläpitämiä päivittäismerkintöjä. Totean vielä, että mikäli lapseen kohdistetaan useita rajoitustoimenpiteitä tai niitä toimeenpannaan peräkkäin, tulee sosiaalityöntekijän tavata lasta ja keskustella rajoitustoimenpiteistä hänen kanssaan.

3.2.6 Rajoitustoimenpiteillä uhkaaminen

Kantelija on arvostellut Nuorisokoti Jaloverson työntekijöitä heidän huonosta käyttäytymisestään ja rajoitustoimenpiteillä uhkaamisesta. Jaloverson antamassa selvityksessä on kiistetty tämä arvostelu. Tämän takia totean vain yleisesti seuraavaa.

Laitoksen työntekijöiden on käyttäydyttävä asiallisesti ja heillä on velvollisuus selvittää sijoitetulle lapselle kuuluvat oikeudet sekä laitoksen velvollisuudet ja oikeudet asiassa. Laitoksen työntekijät eivät voi perusteettomasti painostaa sijoitettua lasta uhkaamalla mielivaltaisesti rajoitustoimenpiteiden käytöllä. Rajoitustoimenpiteiden perusteet ja edellytykset on säädetty laissa. Rajoitustoimenpiteistä on tehtävä päätös, mikäli niihin joudutaan turvautumaan. Päätökset on perusteltava asianmukaisesti eikä rajoitustoimenpiteisiin voida ryhtyä tai niitä käyttää rangaistuksena.

Laitoksen johdon on puututtava epäasialliseen menettelyyn tarvittaessa työnjohdollisin keinoin. Laitoksen johdolla, mutta myös kaikilla laitoksen työntekijöillä, on velvollisuus huolehtia siitä, että sijoitettua lasta kohdellaan asianmukaisella tavalla ja että henkilökunnan kielenkäyttö ja käytös on kaikilta osin asiallista ja lasta kunnioittavaa.

4 TOIMENPITEET

Katson, että Salon sosiaalitoimi ei ole valvonut riittävästi kantelijalle tehtyjä rajoitustoimenpiteitä ja laitoksen järjestämää sijaishuoltoa siten, kuin lastensuojelulaissa on edellytetty (kohta 3.2.5). Saatan käsitykseni Salon sosiaalitoimen tietoon ja kiinnitän sen vakavaa huomiota valvonnan asianmukaisuudesta huolehtimiseen.

Tässä tarkoituksessa lähetän tästä päätöksestäni jäljennöksen Salon sosiaalitoimelle.

Apulaisoikeusasiamiehen sijainen

Mikko Sarja

Esittelijäneuvos

Tapio Rätty